

РЕШЕНИЕ

№ 8119

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9257** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на „Казадиамор“ ЕООД със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221320007437-091-001/01.03.2022г., издаден от К. Г. М.- орган, възложил ревизията и И. Р. Н.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 976/21.06.2022г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, С., Централно управление на Национална агенция по приходите.

В жалбата се твърди, че РА е издаден при нарушение на основните принципи на данъчното производство- законност, обективност и служебно начало, тъй като ревизиращият екип не е изпълнил функциите си да изясни фактите и обстоятелствата; при постановяване на РА е прието, че не са представени поисканите от данъчнозадълженото лице документи, а същевременно е посочено, че такива са представени от лице без представителна власт; твърди се, че в този случай лицето е било приносител на документите, които са съставени, заверени и подписани от представляващия дружеството. Твърди се и че в хода на подаване на жалбата до директора на ОДОП са представени всички изискуеми първични документи. Оспорва се констатацията на ревизиращите относно непризнаване правото на данъчен кредит, както и констатацията за непритежавана кадрова и техническа обезпеченост за извършване на дейността. Моли съда да отмени оспорвания акт.

В съдебно заседание изложените в жалбата доводи се поддържат от

процесуалния представител на жалбоподателя. Претендират се разноски по списък.

Процесуалният представител на ответника моли жалбата да се отхвърли като необоснована и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение, както и се оспорва размера на адвокатското възнаграждение.

С оглед данните по преписката, твърденията на страните и представените по делото доказателства, съдът установява от правна и приема от фактическа страна, следното:

Ревизионното производство спрямо „Казадиаморе“ ЕООД е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗДВР/ №Р-22221320007437-020-001/03.12.2020г. за установяване на задължения- корпоративен данък за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г. и задължения по ЗДДС за периода от 01.01.2019 г. до 31.10.2020г., връчена на 16.03.2021г., по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221320007437-020-002/11.06.2021г. е удължен срока за извършване на ревизията. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221320007437-092-001/29.12.2021г., връчен електронно на 01.01.2022г. Жалбоподателят е подал възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, аргументите в което не са възприети за основателни. Ревизията е приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ № Р-22221320007437-091-001/01.03.2022г., издаден от К. Г. М.- орган, възложил ревизията и И. Р. Н.– ръководител на ревизията, връчен електронно на 31.03.2021г. С РА са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ по ЗДДС общо в размер на 25 462.73 лв. и за корпоративен данък по ЗКПО за 2019г. в размер на 1 774.80 лева, както и начислени лихви в размер на 6 901.20лв.

В хода на ревизионното производство, с цел изясняване на факти и обстоятелства, от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, са извършени редица процесуални действия, описани в констативната част на РД. На основание чл. 37, ал.3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизирувания субект са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице №Р-22221320007437-040-001/17.03.2021г. и

№Р-22221320007437-040-002/11.08.2021г., като в определения и по двете искания 14 -дневен срок не са представени поисканите документи, с изключение на 4 броя справки и 2 броя декларации относно лиценз и финансиране. Приобщени са доказателства с протокол за присъединяване на документи от предходни производства, относими към ревизирувания период и налични в досието на ревизираното лице.

Осъществен е контакт с лице, заявило се за представител на дружеството, което без необходими пълномощия е представило документи в насипно състояние, без сред тях да са счетоводни сметки, регистри, от които да е видно представените документи /фактури/ по коя сметка са осчетоводени; не са представени Оборотни ведомости, Главни книги, банкови сметки, банкови извлечения.

От справки в информационните регистри е установено, че дружеството няма наети на трудов договор лица, липсват данни за изплащани суми на лица по извънтрудови правоотношения, липсва имотна партида, по която да са направени отбелязвания за собственост на недвижими имоти.

Ревизиращият екип е анализирал подадената ГДД за 2019г. При съпоставка

на отчетените от ревизираното лице приходи и декларираните от страна на неговите контрахенти доставки в дневниците им за покупки са установени издадени и недеklarирани фактури, както и посочени като получени фактури с различни стойности /подробно посочени в табличен вид на стр.4 от РД/ на обща стойност 17 748.01 лв. На основание чл.78 ЗКПО със сумата от 17 748.01 лв. е увеличен финансовия резултат за годината като след извършеното преобразуване за отчетната 2019г. се установява данъчна печалба в размер на 70 794.36 лв., в резултат на което е определен корпоративен данък за довносяне в размер на 1 774.80 лв. и съответните лихви на основание чл.175 ДОПК във вр. с чл.1 от ЗЛДТДП ДВ в размер на 269.69лв.

В хода на ревизията е извършена проверка на обявени покупки от регистрирани по ЗДДС лица /ЕТ „Венци-Венцислав Петров“. фактура №1...66/01.02.2019г., ЕТ „Грабо медия АД- фактура № 04...1004/14.05.2009г., С. Холидейс АД- фактура № 04...1012/25.07.2019г., И. И. ЕООД- фактура № 04...1018/02.10.2019г. и ИНПОС ЕООД- фактура №04...1041/27.02.2020г./, при която проверка е установено, че посочените фактури не са декларирани в отчетните регистри „дневник за продажбите на „Казадиаморе“ ЕООД. На основание чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС по така издадените от страна на ревизираното дружество фактури и недеklarирани в дневника на продажбите му за съответния данъчен период е начислен ДДС в общ размер на 2 522.61лв.

Отделно от това е установено, че за данъчни периоди м.11.2019г., м.12.2019г., м.01.2020г. и м.03.2020г. ревизираното лице е подало нулеви СД по ДДС, като част от фактури, издадени през този период са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за данъчен период м.04.2020г.; същевременно са установени и фактури, издадени от регистрираното лице през м.11.2019г., м.12.2019 и м.03.2020, които въобще не са включвани в дневниците за продажби / посочени в табличен вид на стр.8-9 от РД/. По всички тези фактури и на основание чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 7 081.64 лв..

Общият размер на начисления допълнително ДДС за периода е 4 275.91 лв. (заб.: общия размер на начисления и недеklarирани ДДС е 9 604.25лв.; поради извършените корекции по периоди във връзка със включването на фактури, издадени през други периоди в данъчния период м.4.2020г., органите по приходите са определили нулева данъчна основа на извършените през данъчен период м.4.2020г. доставки и начисления от лицето данък в размер на 5 328.34 лв. е сторниран).

На следващо място са констатирани издадени от дружества контрахенти на „Казадиаморе“ ЕООД фактури, които са подробно описани в дневниците му за покупки съгласно изискванията на чл.124, ал.4 от ЗДДС, за които ревизираното дружество не представя първичните документи, нито счетоводни регистри, чрез които да потвърди по безспорен начин правото си на данъчен кредит. Тези фактури са подробно посочени в табличен вид и по периоди в РД / м.януари 2019г.-м.декември 2019г.-л.12-23; м.януари 2020г.-м.април 2020г.-л.23-28 от РД; м.август 2020г.-м.октомври 2020г.-л.28-30 от РД/.

Предвид обстоятелството, че ревизираното дружество не представя доказателства за притежаването на данъчен документ за така посочените и декларирани в дневниците за покупки доставки, на основание чл.71, т.1 от ЗДДС ревизиращият екип е застъпил извод, че лицето не може да упражни правото си на данъчен кредит, като му се отказва правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 20 259.06лв.

Ревизиращите са установили и че ревизираното дружество е упражнило два пъти право на приспадане на данъчен кредит по митническа декларация ЕАД № 19BG00580701666/28.05.2019г. с начислен ДДС 927.76лв.; посочената митническа декларация е отразена в дневниците за покупки, съответно за м.08.2019г. и м.04.2020г. На основание чл.71,т.3 ЗДДС е извършена корекция в размер на 927.76 лв. на упражненото право на приспадане на данъчен кредит през данъчен период 04.2019г.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 25 462.73лв. и по ЗКПО в размер на 1 774.80 лв., както и начислени лихви в общ размер на 6 901.20лв.

РА е оспорен от „Казадиаморе“ ЕООД по административен ред пред директора на Д“ОДОП“ – С. на основание чл. 152 от ДОПК и е потвърден с Решение № 976/21.06.2022г.

По делото е приета административната преписка.

В хода на съдебното дирене е изготвена и приета с възражение на жалбоподателя съдебно-счетоводна експертиза, направила следните изводи:

-счетоводната отчетност на жалбоподателя не отговаря на изискванията на Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти; експертизата посочва, че частично са й представени първични счетоводни документи, но не в пълнота; представените първични счетоводни документи са несъответни на представените СД по ЗДДС, като няма данни как са осчетоводени и дали въобще са осчетоводени; констатира осчетоводени фактури за покупки по два пъти, с различни данъчни основи, други с различни номера; осчетоводени фактури към други лица; различен диапазон на номерация през различни периоди; липсващи номера; липсваща документална обосновааност за голяма част от взетите котировки по счетоводни сметки /въпрос №1/;

- „Казадиаморе“ ЕООД разполага частично с данъчни документи, съставени в съответствие с изискванията на чл.114 и чл.115 ЗДДС, съставени в ревизирания период; експертизата коментира съответствието на декларираните данни по СД по ЗДДС по данъчни периоди в зависимост от представени й първични счетоводни документи /въпрос №2/;

- за материалите, закупени с фактури, за които има данни, че са осчетоводени, са взети операции по дебита на сметка 302 „Материали“ и по кредита на сметка 401 „Доставчици“; няма данни за водена счетоводна аналитичност на материалите; през 2019 и 2020г. няма обороти по сметка 304 „Стоки“ /въпрос №3/;

- има данни за осчетоводени покупки по някои фактури, а по други няма данни за осчетоводяване/въпрос №4/;

- коментират се закупени материали от дружеството, за които се прави извод, че могат да се съотнесат към някои фактури за продажби, а други не могат да се съотнесат /въпрос №5/;

- по делото няма приемо –предавателни протоколи, складови разписки по договори, като такива не са представени и от жалбоподателя /въпрос №6/;

Съдът намира, че експертното заключение не следва да бъде ползвано като обективно изготвен доказателствен способ, но не поради основанията, изложени от жалбоподателя. Твърдението на последния, че непредставените първични счетоводни документи могат да се установят чрез справка в НАП т.е. експертните изводи да се базират на подадените пред данъчните органи справки- декларации по ЗДДС,

дневници за покупки и продажби, е неоснователно. Първичните счетоводни документи, каквито са фактурите, са документите, които се съставят в момента на извършване на сделка или стопанска операция. Те представляват доказателство за извършването на самата операция. Информацията, включена в даден вторичен документ, се осъществява чрез прилагане на съответните първични документи, съдържаща информацията от които е послужила за съставянето му /съобразно чл.4 от Закона за счетоводството/. След като документирането на стопанските операции се осъществява чрез първични счетоводни документи, липсата на такива документи поставя под въпрос осъществяването им респ. прегражда възможността на данъчните органи да провери дали издадените документи отговарят на изискванията на нормативната уредба- Закона за счетоводството и счетоводните стандарти.

Макар и прието т.е. приобщено към доказателствата по делото, експертното заключение е необосновано поради непоследимост на документалната обезпеченост, върху която почиват изводите на вещото лице. В конкретния случай вещото лице е посочило, че е основало изводите си на представени му от жалбоподателя писмени документи, посочени на стр. 2 от експертното заключение, които не са представени в хода на съдебното дирене за надлежното им приобщаване към делото нито от вещото лице, нито от страната, която се твърди да му ги е предоставила. Въпросните ползвани от вещото лице доказателства не са ангажирани до приключване на съдебното производство, а с оглед характера им на частни свидетелстващи документи, съдът не би могъл да обсъди доказателствената им сила преди кредитирането на изготвеното въз основа на тях заключение на ССЕ. Поради изложените съображения изготвеното експертно заключение не следва да бъде съобразявано като част от доказателствената съвкупност.

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

РА е издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

РА, РД и ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. ЗВР, заповедите за изменение на ЗВР, РД и РА са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 и представляват текстов запис, съхраняван в електронна форма. На основание чл. 184, ал. 1 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК ответникът по жалбата е представил същите по делото в заверен препис на хартиен носител. Посочените електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис от органите по приходите, посочени във всеки от тях като техен/техни издатели.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Предмет на оспорване в настоящото производство са установените с РА допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/, на основание чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, в резултат на начислен ДДС на „Казадиаморе“ ЕООД и на основание чл.71,т.1 от ЗДДС и чл.68, ал.1,т.1 и т.2 от ЗДДС- отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки за ревизирания период- общ размер на допълнителното задължение 25 462.73 лв., както и допълнително задължение за корпоративен данък, определено на основание чл.78 от ЗКПО в размер на 1 774.80 лв. Начислени са и лихви за забава в общ размер на 6 901.20лв.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК).

В жалбата се твърдят допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в нарушение на регламентираните в чл.2, чл.3 и чл.5 от ДОПК принципи в административното производство, обосновано с твърдения, че ревизиращите органи неправилно не са приели счетоводни документи от лице, което е било техен приносител, макар и без представителна власт по отношение на дружеството. Изложени са и съждения, че органите по приходите не са установили обективно и в пълнота, съответно не са преценили всички факти и обстоятелства от значение за установяване на публичните задължения на дружеството, в резултат на което са достигнали до необосновани изводи.

Съдът намира това възражение за неоснователно. Жалбоподателят е бил запознаван надлежно с всички действия и актове на приходната администрация, при предоставена възможност да реализира защитата си. Видно от приложените по делото ИПДПОЗЛ №Р-22221320007437-040-001/17.03.2021г. и ИПДПОЗЛ №Р-22221320007437-040-002/11.08.2021г. същите са били връчени надлежно на дружеството по електронен път, съответно на 17.03.2021 год. и на 11.08.2021г. год. От страна на жалбоподателя са били представени единствено 2 бр. декларации и 4 бр. справки /л.157 и сл./. На 11.08.2021г пред ревизиращите органи се е явило лице без пълномощия, което е пожелало да представи документи. За прегледа на тези документи е съставен Протокол № 1614621/11.08.2021г., от който се установява, че представените първични счетоводни документи са в насипно състояние, не се представят счетоводни регистри, от които да е видно представените фактури по коя сметка са осчетоводени; няма представени оборотни ведомости, Главна книга и банкови извлечения /л.150/. Съдът не

приема възражението, че органите по приходите са били длъжни да приобщят представените документи, макар и в насипно състояние, тъй като лицето е следвало да се третира за техен приносител. Съгл. чл.115, ал.1 от ДОПК ревизираното лице осигурява подходящо място и условия за провеждане на ревизията и определя лица за контакт с органа по приходите и за оказване на съдействие при извършването; ревизиращите органи са длъжни да се запознаят на място с намиращи се при ревизираното лице документи и други доказателства, както и да установят фактите и обстоятелствата от значение за определяне на резултатите от ревизията/ал.2/; при невъзможност за извършване на ревизията при ревизираното лице тя се извършва в териториалната дирекция. В този случай се съставят протокол и опис на документите, които се предават на органа по приходите. Екземпляр от протокола и опис се предоставя на лицето.

В конкретния случай се установява, че ревизираното лице не е изпратило отговор на отправени му и надлежно връчени две поредни искания за представяне на документи в хода на производството, не е посочило място, на което може да бъде извършена проверка на оригиналната счетоводна, търговска и банкова документация, както и не е посочило лице за контакт с ревизиращия орган. В този смисъл и при неизпълнение на задълженията му по ревизионното производство, последвалите действия по явяването на лице без представителна власт с намерение да представя документи на данъчните органи основателно не са съобразени като надлежни действия на ревизираното лице.

С възражението си към РД жалбоподателят е представил документи, представляващи извлечения от Главна книга и оборотни ведомост, които също могат да се определят като ненадлежно представени, тъй като не са описани в придружаващото го възражение, не са заверени, а за броя на представените страници единствено може да се съди от придружителното писмо, с което ревизионната преписка е изпратена на Дирекция „ОДОП“.

Не се споделя довода, че органите по приходите не са изпълнили задълженията си и не са положили усилия за събиране на информация, както и че не са обсъдили представените първични счетоводни документи, представени в хода на подаване на жалбата до директора на ОДОП.

С депозираната жалба до директора на Д“ОДОП“ срещу РА № Р-2221320007437-091-001/01.03.2022г. не са представяни документи, в това число и първични счетоводни документи.

В хода на ревизията са извършени проверки в информационните масиви

на НАП по отношение на дневниците за покупки и продажби през ревизирания период, подадени уведомления от работодателя по реда на чл.62 от КТ, данни за осигурени лица. Извършена е проверка в Търговския регистър относно публикувани ГФО от дружеството.

След като ревизираното лице не е представило в хода на ревизията изрично посочени и в двете цитирани искания първични счетоводни документи, е било извършено присъединяване на документи от друго производство УИН: П-22221320051696 именно с цел да се обезпечи производството с необходимите доказателства /л.107 и следващите/.

Следва да се има предвид, че и в хода на съдебното дирене от жалбоподателя не са представени документите, каквито са му изискани в хода на ревизионното производство, подробно посочени в ИПДПОЗЛ №Р-22221320007437-040-001/17.03.2021г. /заб. в хода на съдебното дирене процесуалният представител на жалбоподателя е представил документи, за които твърди, че са дневниците за продажби и покупки за 2019г. и 2020г., но това не са изискваните от ревизиращите органи документи, нито такива, по които има спор по делото, тъй като данъчните органи разполагат със същите/.

От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата, при формирането на фактическите и правните изводи, да са нарушени принципите на данъчния процес от страна на ревизиращите органи или да са извършени действия, нарушаващи законовите им правомощия. Ревизиращите органи са събрали по надлежния ред предвидени в ДОПК доказателства, като относимостта и значението им за установените публични държавни вземания, е въпрос на материална законосъобразност на РА. Няма основание да се приеме и че някое от действията на органите на приходната администрация, извършени за изясняване на правнорелевантните факти и обстоятелства, не е в съответствие с реда и средствата, предвидени в ДОПК за тяхното установяване. Правото на защита на данъчно задължения субект не е накърнено, съответно не е налице съществено процесуално нарушение, което може да обуслови отмяната на РА на това основание. Обстоятелството, че оспорващият не е доволен от анализа на доказателствата и формираните фактически и прави изводи, не може да обуслови извод за липса на обективност и на безпристрастност на ревизиращите органи.

Относно съответствието на оспорения ревизионен акт с материалния закон:

Съгласно чл.3, ал.3 ЗСч, предприятията осъществяват текущо счетоводно отчитане на основата на документална обосновааност на

стопанските операции и факти, при спазване на изискванията за съставяне на документи.

Данъчното третиране по реда на ЗКПО и ЗДДС е пряко свързано с прилагане на счетоводното законодателство.

Принципно стопанските дейности, заприходяването, изписването и влагането на стоки и услуги се доказва, както с наличието на първичен или вторичен счетоводен документ, и чрез надлежно заведена счетоводна документация, позволяваща проследимост и съпоставимост на направените разходи с отчетените от предприятието приходи.

Въпреки че в хода на ревизията от дружеството е изисквано представянето на първични и вторични счетоводни документи, така и обратни ведомости, аналитични и хронологични регистри и прочие, такива не са представени.

В този смисъл основателно органите по приходите са увеличили финансовия резултат на дружеството за 2019г. със сумата в размер на 17 748.01 лв. на основание чл.78 ЗКПО. Съгласно посочената разпоредба при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Ревизиращият екип е съпоставил отчетените от страна на задълженото лице приходи за данъчния период 2019г. с декларираните от страна на неговите контрахенти доставки в дневниците им за покупки и е установил издадени и недеklarирани фактури, както и такива с различна посочена стойност, което установява разлика в размер на 17 748.01 лв. Тази сума следва да се третира именно като неотчетени приходи, тъй като ревизираното лице не е представило по време на ревизията никакви документи, а наличните такива -дневници за покупки на неговите контрахенти (ЕТ „Венци Венцислав Петров“, „Грабо медиа“АД, „Съншайн холидейс“ЕАД, „Идея Интернешънъл“ЕООД, ЕТ „Лито син-Христо Христов“, ЕТ „Благой Ангелов Колорадо“ и „Рентекс“ЕООД) и ГДД по чл.92 от ЗКПО на жалбоподателя установяват, че жалбоподателят е издал фактури към клиентите си в размер на 17 748.01 лв, които не е отчетел като приход.

При това положение и при съобразяване на чл.78 ЗКПО за данъчен период 2019г. счетоводният финансов резултат- счетоводна печалба в размер на 53 046.35 лева на основание чл.22 от КПО е увеличен със сумата в размер на 17 748.01 лв и след извършеното преобразуване се установява данъчна печалба в размер на 70 794.36лв. При общ установен

данък в размер на 7 079.44 лв. и деклариран и внесен от задълженото лице в размер на 5 304.64, определеният данък за довносяне е 1 774.80лв.

Основателно е и начисляването на ДДС за ревизирания период в размер на 4 275.91лв, тъй като е установено, че в дневниците си за продажби „Казадиаморе“ЕООД не е включило издадени от него фактури към получатели на доставки. Дружеството не оспорва наличието на тези доставки, фактурите по които са надлежно отразени в регистрите на неговите получатели / стр.8-10 от РД/, но същевременно не изтъква конкретни съображения, свързани с констатациите на ревизиращите относно непредставяне на документи и неангажиране на доказателства за възможност да се извършат доставките /ревизиращите са посочили, че при липсата на представени счетоводни и търговски документи, данните за отсъстващ кадрови потенциал, липсващи доказателства за притежавани стоки, материали и т.н., следва да се счита обективна невъзможност дружеството да може да осъществява изработката на мебели. В този смисъл е правилен извода на ревизиращите, че по следните издадени фактури ДДС е дължим, на основание чл.85 от ЗДДС:

-за м.02.2019г. в размер на 110.67 лв. по фактура №01...66/01.02.2019 на стойност 553.34 лв., издадена от ЕТ „Вици-Венцислав Петров“;

-за м.05.2019 г. в размер на 64,54 лв. по фактура [ЕГН]/14.05.2019 г. на стойност 322.70лв., издадена на ЕТ ГРАБО МЕДИЯ АД с ЕИК[ЕИК];

-за м.07.2019 г. в размер на 726,80 лв. по фактура №[ЕГН]/25.07.2019 г. на стойност 3 634,00 лв. издадена на С. ХОЛИДЕИС ЕАД с ЕИК[ЕИК];

-за м.10.2019 г. в размер на 1 070,60 лв. по фактура № [ЕГН]/02.10.2019 г. на стойност 5 353,00 лв. издадена на И. И. ЕООД с ЕИК[ЕИК];

-за м.11.2019 г. в размер на 223,65 лв. по фактура № [ЕГН]/12.11.2019 г. на стойност 239,27лв. издадена на ЕТ "ЛИТО СИН" - Х. Х. и по фактура № [ЕГН]/21.11.2019 г. на стойност 879,00 лв. издадена на И. И. ЕООД с ЕИК[ЕИК];

-за м.12.2019 г. в размер на 1 353,34 лв. по фактура № [ЕГН]/02.12.2019 г. на стойност 176.70лв., издадена на ЕТ Б. А. К. с ЕИК[ЕИК], по фактура № [ЕГН]/02.12.2019г. на стойност 1 300,00 лв. и фактура № [ЕГН]/02.12.2019 г. на стойност 290,00 лв. издадени на С. ХОЛИДЕИС ЕАД с ЕИК[ЕИК] и по фактура № [ЕГН]/23.12.2019 г. на стойност 4 000,00 лв. издадена на РЕНТЕКС ЕООД с ЕИК[ЕИК];

-за м.02.2020 г. в размер на 550,00 лв. по фактура № [ЕГН]/27.02.2020 г. на стойност 750,00 лв. издадена на ИНПОС ЕООД с ЕИК[ЕИК];

- за м.03.2020 г. в размер на 176,31 лв. по фактура № [ЕГН]/26.03.2020 г. на стойност 881,56 лв. издадена на Интериорен ДИЗАЙНЕР ЕООД с ЕИК[ЕИК];

Относно получените доставки и отказано право на данъчен кредит в размер на 20 259.06 лв. /стр.12-30 от РД/:

По силата на чл. 68, ал.1 и ал.2 от ЗДДС правото на данъчен кредит възниква за осъществени доставки, когато подлежащият на приспадане ДДС е станал изискуем. Съгласно чл.25, ал.6 ЗДДС данъкът става изискуем към момента на настъпване на данъчно събитие в хипотезите на ал.2, 3, и 4 на същата разпоредба. В чл. 25, ал.2 от ЗДДС е предвидено, че по доставки на услуги, каквито са и разглежданите, данъчното събитие настъпва към момента на извършване на услугите. Следователно това е юридическият факт, който поражда изискуемост на ДДС и правото на приспадане. По общото правило на чл.154, ал.1 от ГПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК докателствената тежест за неговото установяване е на ревизираното лице. Съгласно чл. 9, ал.1 от ЗДДС доставката на услуги подлежи на данъчно облагане, само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. В доказателствена тежест на ревизираното лице е да установи наличието на реални доставки на услуги в цитирания смисъл: действително правоотношение, в рамките на което реално се разменят насрещни престации, пряка връзка между услугата и възнаграждението, което представлява действителната равностойност на услугата и чийто размер предварително е определен според добре установени критерии (т. 37 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 и т. 40 от решение на СЕС от 20.06.2013 г. по дело С-653/11)

В конкретния случай, при установените данни за отсъстващо съдействие на ревизираното лице и непредставяне на документи, следва да се счита, че лицето няма право да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит, тъй като не са изпълнени условията на чл.71 т.1 и т.5 от ЗДДС: лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и чл.115, в който данъкът е посочен на отделен ред; притежава документ, който отговаря на изискванията на чл.114, издало е протокол по чл.117 и е спазило изискванията на чл.86- в случаите на вътреобщностно придобиване.

Няма спор и че следва да се откаже правото на данъчен кредит в размер на 927.76 лв. за м.4.2020г. по митническа декларация ЕАД №

19BG00580701666/28.05.2019г., тъй като посочената митническа декларация е вписана два пъти в дневника за покупки, съответно, за м.08.2019г. и за в.04.2020г.

По всички изложени съображения оспорваният ревизионен акт е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер 3 381.10 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 1, вр. чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София- град, 10- ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Казадиаморе“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221320007437-091-001/01.03.2022г., издаден от К. Г. М.- орган, възложил ревизията и И. Р. Н.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 976/21.06.2022г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, С., Централно управление на Национална агенция по приходите.

ОСЪЖДА „Казадиаморе“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика”- С. при ЦУ Национална агенция по приходите направените по делото разноси в размер на 3 381.10лв. /три хиляди триста осемдесет и един лева и десет стотинки/.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.